

Mesut Kaplan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

21.4.2016

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adım Yalnızlık

Adım yalnızlık soyadım hüzün
Elveda, güle güle gözüm
Ne ateşler söndürdüm bağrımda
Merak etme bunu da sondürürüm

Şimdi ben şimdi ben şimdi ben
Şimdi ben şimdi ben şimdi ben
Unuttum yaban çiçeğim
Seni daha şimdiden

Kendimi bölemem ki
Senin için ölemem ki
İstersen git yoluna
Benimle kal diyemem ki

Yarım kalır sevdalar bu kentte
Namussuzluk, şerefsizlik hep menfaat üstüne
Üzülme sen yavrucağım, üzülme
Solmayacak inan kardelen çiçeğimiz

Bir bilsen bir bilsen bir bilsen
Bir bilsen bir bilsen bir bilsen
Senden bir başkasını unutup sevebilsem

(bestelenmiş şarkı sözü)

Mesut Kaplan

Aldanmayın

Bu yalnızlığımın birinci evresi
Bir doğumum var, bir de ötesi
Bu yalanlarla dolu gençliğimin hikâyesi
Bakıp aldanmayın gülen gözlerime
Bakıp aldanmayın o sahte sözlerime

Bu yalnızlığımın ikinci evresi
Bir gençliğim var, bir de ötesi
Bu ihanetlerle dolu varlığımın hikâyesi
Bırakın ilişmeyin düşüşlerime
Bırakın ilişmeyin düşlerime

(bestelenmiş şarkı sözü)

Mesut Kaplan

Arzuhal

İnsanoğlu başkalarında arama hata
İlk önce kendine bak, böyle mi öğretti ata
Yüz başka söylüyor, dil başka
Evlat sürerken sefa, ana yatakta hasta

Başımızdaki felaket
Belki de ilahi bir adalet
Yoksa olur muydu
Böyle rezillik ve sefalet

Gerçek ol ya, sahte yüze inat
Kâinatı kim yaratmış bilsin kâinat
Yalnızca Rabbim sürer saltanat
İşte budur tek mevcudu hakikat

Düştük ki öyle bir zamana
Ne din kalmış ne iman ne ata
Dikkat etmemiz gerekirken yaptığınız iş ve harekete
Ters düştük iyi mi her türlü mesken ve cemiyete

Mesut Kaplan

Bakınca Sana Düşüyorum

Bütün maviler aynı mı
Mesala deniz ile gökyüzü
Peki niye bütün mavi gözlerde
Seni buluyorum
Neden derin bu mavi gözler
Neden her mavinin yanında bir gamze var
Bakınca sana düşüyorum

Üsküdarın kız kulesinin
O iskelenin dili olsada konuşsa
Seni nasıl soluduğumu
Kalp atışlarımın adımlarımla
Doğru orantılı olduğunu anlatsa

İkimizde maviydik
Ben deniz sen gökyüzü
Bir birimizin olamadık
Sen yağdın ben yandım

Neden acelecisin diye sorma
Belki de geçmişim meçhul
Belki hiç anlayamayacağın bir hikayem var
Belki hep geç kalmışımdır hayata
Ondandır yüreğimde taşıdığım bu endişe
Ondandır koşturmam
Ondandır nefessiz telaşlarım
Ondandır seni düşürürüm diye avuçlarımı sıkmalarım

Gidersen bir gün ansızın gitme
Beni düşman etme bu şehire
Yakarım geçtiğin sokakları
Azrail kavuşmaz peşime

Şimdi hangi parçayı çalsalar
Sen varsın içinde
Her içkide her izmaritte
Bilmiyorum kaç milyon küfür hibe ettim ardından
Sırf dönmeyesin diye
Geceleri kaç milyon kez katilin oldum
Ecelinle ölmeyesin diye
Bir günahın koynunda can vermişim
Haberim yok
Ben seni nasıl sevmişim

Niye boş verdim hayatı biliyormusun
Gayrettepenin orta yerinde
Avazın çıktığı kadar bağırıp
Ardına bile bakmadan gidişin yokmuydu
Gecenin bir yarası
Ay henüz çıkmamışken güneşin koynundan
İşte ozaman astım

Sana ve geleceğe dair düşüncelerimi
Unuttum kısa kısa öpüşlerini
Ve koynumda sabahlamak isteyişlerini
Ben hep üzmemekten sakınırken inciltmişim seni

Restoreyi kaldırarak kadar güçlü değil duvarlarım
Yüreğim yalınayak üşütmemesi imkansız
Her mızrap bir kıyım her ses bir inleme
Her hece bir intihar
Şimdi bu zavallı beynimde

Ben geldim sevgilim ben
Hainin vefasızın sevdayı bilmeyenin geldi
Sana benli hatıralar getirdim
Vurulmuş çocuk gülümsemelerimde

Harcıyorsun beni gram gram
Biliyorum ama karşı koyamıyorum
Bu yürek ilticası değil
Nefsi müdefa
Bu kaçınıcı öksüz düşürüşün firara zorlayışın sevdamı
Tüm masalar bomboş
Rüzgar hoyrat dalgalar kıyıya paralel
Yüreğim yüreğine mülteci

İçimde izahatı mümkün olmayan bir duygu var
Çok uzak kalmışım kendime
Farkettim dostun zulasında ihaneti görünce
İşgale düşmüş yüreğim kokun her yanımda
Teslim olmak istemiyorum senden bir başkasına
Gel beni al gel beni al geel beni all

Mor menekşemize iyi bak
Mavilerini ört gamzelerini üşütme
Beni de merak etme
Ben kalbimdeki hiç bir cesedi
Sahipsiz bırakmadım şimdiye kadar
Kimseyle hesabım kimseyle derdim olmadı
Kendimle olduğu kadar
Şimdi baksana kaç vebal sığdırdık bu ayrılığa
Oysa hayaller saklamıştım sana senli benli
Sakın kapama gözlerini,
Yalnız kalmaktan değil
Sensiz kalmaktan korkuyorum demiştim
Sen yanmamın başka tadı
Sen ateşimin diğer adısın

Beni unutma
Beni unutma yeryüzümün eşsiz meleği

Mesut Kaplan

Bana Dönmesen Bile

Vefadan bir eser kalmamış sende
Sevsen ne yazar artık
Sevmesen ne
Unutma kalbim seninle
Bana dönmesen bile

Dilerim mutlu olursun
Aradığın aşkı bulursun
İnan ki çok pişman olursun
Bana dönmesen bile

Geride kaldı artık nazlı yar
Tutkuyla seviştığımız akşamlar
Geride kaldı...
Her köşe başında
Her adım atışımda
Gölgeni görüşüm, sesini duyuşum
Şimdi evlisin
Belki de çocuklu
Kim bilir belki çok dertlisin
Belki mutlu

Bir daha seninle görüşemeyeceğiz
Diz dize oturup da sevişemeyeceğiz
O eski günlere erişemeyiz
Elveda sevgilim, dönme ne olur

Ama son defa
Sarılabilseydim sana
Son defa dokunabilseydim dudaklarına
Son defa başın ağlarken omuzlarımda
Gitme nazlı yar
Kal diyebilseydim sana

(bestelenmiş şarkı sözü)

Mesut Kaplan

Bedeli Varmış Askerliğin

Bedeli varmış askerliğin
Var mı bedeli özlemlerimin
Hesabını kim soracak
Yumruk kadar kalbimin

Uzanma taşlara, yorgan yapma gökyüzünü
İhtiyacın yok senin taştan yastıklara

Ben sonbaharın askeriyim be güzelim
Sisli havalarda gizlice yaktığım sigaranın dumanında Yalnızca hayalin ısıtırdı beni

Ben sonbahar askeriyim be güzelim
Her akşam koğuşumun daracık penceresinden
Gökyüzüne yayılır, yıldızlara karışırim
Mumun ışığı sönünce
Ranzama döner rutubetli duvara sarılırım
Ömrüm biter de tükenmez canım

Ben sonbaharın askeriyim be güzelim
Baharında solmuş gençliğim
Ben sonbaharın askeriyim be güzelim
Işığa yangın derim
Ben sonbaharın askeriyim be güzelim
Sen gittiğinden beri
Şafak saymam ölümü beklerim

Ben sonbaharın askeriyim be güzelim
Saatlerce telefonun çalmasını bekledim
Defalarca postacıya kızıp
Nerede kaldı mektubum dedim

Ben sonbaharın askeriyim be güzelim
Sen yalanlarımda gizlediğim tek gerçeğim
Kaç kere geceleri tuttuğum nöbetlerde
Karanlığı yırtar da gelirsin diye bekledim

Yine bir operasyundayım zifirisinde gecenin
Gözlerim menzilde, ellerimse durmuyor tetikte
Her geleni indiriyorum yere
Sırf beni senden ayırma ya sebep diye

Ben sonbaharın askeriyim be güzelim
Bir an şursuz beynimin içinde hayalin yankılandı
Daha fazla duramadım doğruldum

Şarjöründen sıyrılıp da özgürlüğe koşan
İlk mermiye seni sordum, dinlemedi bile
Gözlerim kıvılcım kıvılcım yüreğim titredi

Gökyüzü ilk kez bu kadar güzeldi
Üstelik herkes başımdaydı
Annem, kardeşlerim, arkadaşlarım
Senin için kırmış olduğum dostlarım bile vardı
Bir sen yoktun, bir sen eksiktin, bir sana fazla gelmişim
Bir sana sevdirememiştim kendimi
Bir sen anlamamıştın beni

Yalnız şunu bil güzelim bilseydim beklediğini
Sana yemin ediyorum koparırdım gönlümde kıyameti
Mahşeri yarar yine gelirdim

(bestelenmiş şiir)

Mesut Kaplan

Ben Doğuluyum

Terk edilmişim yıllar önce
Bırakılmışım çaresizlik içinde
Şikayetçi değilim yasantımdan
Yaşamak hayattan bir şeyler çalmaktır bence

Dedim ya gardaş ben doğuluyum
Devletin vede milletin
Unuttuğu toprakların çocuğuyum
Bizim oralarda güneş bir başka doğar
Bir başkadır toprağın suyun kokusu

Dedim ya gardaş ben doğuluyum
Bizim oralarda
Umutlar solduğu anda yeşerir
Yasam koparırım çamurlu asfaltdan
Belki mürekkep yalamadık akranlarımız gibi
Ama çok yuttuk tozlu topraktan

Mesut Kaplan

Ben Neylerim Şimdi

Gönül haneme baskın yapılmış
Hayallerim üç kuruşa satılmış
Onun adı kahpe diye anılmış
Ben neylerim şimdi

Sesim, soluğum kesilmiş
Bir köşedeyim her şeyden bezmiş
Kaderin işine benzemez
Hele sorun, soruşturun bu neymiş

Defalarca dolup boşalmış yüreğim
Razıyım eğer buysa kaderim
Acılar olmuş benim kefenim
Sarılsın, durmasın neyleyim

Öyle deme be güzelim
Ele güne karşı
Yüzümüz düştü yere
Başımızı kaldıramaz olduk
Neden kader gülmez bize
İyi de bizim suçumuz, günahımız ne
Bizi diğerlerinden ayıran
Bir fark var
O zaman neden hep benim
Bu karanlık sokaklar
Çıkamaz umutlar
Yeşermeyen güller
Ve de karşılıksız sevgiler

(bestelenmiş şarkı sözü)

Mesut Kaplan

Beni

Yar bana bir çare olamadın mı
Kendini kaybettin bulamadın mı
Beni kimselere sormadın mı
Yüreğim kanıyor duyamadın mı

Hayata kafa tutarken hayat değil
Yoksulluk yordu beni
Ölümüne severken
Terk edilmek değil
Hor görülmek ezdi beni
Çektiğim acı günleri değil
Kaybettiğim yıllar vurdu beni

İstanbul'un kayıp bir semtinde oturken
Açlık değil
İnsanların
Yardım adı altında getirdiği
Bir lokma ekmek attı silleyi
Ağlarken gözyaşlarım değil boğazıma düğümlenen
Haykırış kesti beni
İnan ki silahtan çıkan kurşun değil
Silahı ateşleyen el yıktı beni

Felek değil kötü kaderim gurbet kancasına taktı beni
Şerefin şerefsizliği değil merdin namertliği yaktı beni
Nazlı yârin gözleri değil deli gönlüm sevda yollarına attı beni
Ve düşmanım değil en yakın dostum bir boyalı kâğıt
destesine sattı beni

(bestelenmiş şarkı sözü)

Mesut Kaplan

Benim Dünyam

Benim dünyam çok renksiz ve de sade
Bir o kadar da sessiz
Beni sevmek çok kolay aslında sevgililer gününde
Bir gül almana bile gerek yok
Ben hiç gül görmedim ki
Rengi nedir bilmiyorum
Benim gözlerim görmüyor

Beni sevmek çok kolay aslında
Ağzını açıp yumabilirsin gözünü
Şimdiye kadar kimseyi duymadım ben emin ol
Seni de duymam

Beni sevmek çok kolay aslında
Kapıyı çarpıp yüzüme
Ardına bile bakmadan gidebilirsin
Koşmam ardından dizlerim tutmaz
Yürümeyi daha öğrenmedim ben

Beni sevmek çok kolay aslında
Ölümden bile korkmana gerek yok
Ölürüm uğruna kaybedecek neyim var ki
Yaşamayı öğrenmedim daha ben

Beni sevmek çok kolay aslında
Yaşamanın, yaşatmanın ve yaşamın
Değerini bilen herkes beni sevebilir aslında
Engelli olsamda

Mesut Kaplan

Bir Buruk Aşk Hikayesi

Bilmiyorum ayrılıktan mıdır nedir
Kandan bir okyanus birikmiş gözlerimin ardında
Hafiften aralasan göz kapaklarımı
İnan ki bırakmaz boğar beni anında
Neler vermezdim ki şu an olmak için yanında
Kim bilir belki mutluyduk, gülüyordu gözlerimiz
Hata yapmasaydın zamanında
Şimdi ise tükenmek bilmeyen bir ah var dudaklarımızda

Yalvarıyorum Allah'ım neden neden neden hep ben
Bir yudum mutluluğu esirgedin benden
Yaş mı hiç eksik olmadı ki gözlerimden
Çok şey mi istemiştin senden

Tövbe tövbe artık yarabbi
Çektim her şeyden ayağımı elimi
Kopardın dünyaya olan yaşama azmini
Zaten kuyumu kazdı arkamdan kime söylediysem derdimi

Ağzın ne söylüyor, şaka mı yapıyorsun
Hiç unutmak mümkün mü seni
Seninle değer kazandı ömrümün her saniyesi
Daha dün akşam yâd ettim eski günlerimizi
Hala bende saklı biliyor musun
Çanım gibi sakınıyorum o kumaş parçası üzerinde
İsmimizin baş harflerini

Merhamet istemiyorum hiç kimseden
Kirlenmesin elleriniz, çekin üstümden
Haydi, durmayın uzaklaşın benden
Sadece sevmiştim
Ulan neyim varsa aldınız elimden

İtiraf ediyorum senden sonra
Gülerken bile gölge düştü yüzüme
Gözlerimin içi parlamadı bir daha inan
Dünya bir anda boş, anlamsız göründü gözüme
Acı çekiyorum sanki döşeğindeyim, yalvarıyorum ölüme

Göreceksin istemesen de göreceksin
Bir yıldız kayacak İstanbul semalarında
Gazetelerde ise bir lamba sönecek hazin son başlığı altında

Karanlık boğacak İstanbul'u, yanmayacak o lamba bir daha

Yarabbim, bilmiyorum neyin bedelini ödüyorum
Niçin bu kadar çok acı çekiyorum
Yanlış olan ne
Çok sevmek mi mutluluğumu aramak mı?

Fani değildi aşkımızın gölgesi
Ansızın ölebilirim, söyle yeri neresi
Tutku değil, bir ömür boyu bağımlılıktır benimkisi
Mahsun mahsun bakma, seviyordum lan var mı ötesi
Adı mı, adı yalnız ölenlerin hikâyesi

Mesut Kaplan

Bir Gece Vakti

Bir gece vakti saat üç suları
Karşımda hayalin, elimde sigaram
Yudumlarken şarabı

Bir gece vakti sensizliğin son deminde
Kırılmış kadehim, dökülmüş şarabım
Dönüyor başımız yine

Bir gece vakti ay ağlarken gökyüzünde
Yüreğimde kavga, kalbimde hüzün
Sensiz gülmüyor yüzüm

Bir gece vakti kapıyı vurup yüzüme
Gittin de ne geçti eline
Satıp itin satıp piçin satıp şerefsizin birine
Yıktın umutlarımı, gençliğimi
Vurdun ulan acılar içinde

Bir gece vakti
Susturamadım yaralı yüreğimi
Başımıza ki duman mı sis mi
Üstümüzdeki leke mi is mi
Kim diyor olmaz gülüm mutluluğunun resmi

Oysa
Neler de vaat etmiştin bana
Az sevişmedik ki seninle
Bu kör sokaklarda
Şimdi yudumlarken sigarayı şarapla
Yine sen geldin aklıma
Ve inan
Yatağım, yorganım, yastığım küs bana

Bir gece vakti
Sen gittiğin günden beri
Gözlerim kan çanağı
Yüreğim nemli
Yalnızca hasret miydi
Sevginin bedeli
Bırak da bir mermi dağıtsın artık dünyaya olan hıncımı
Ama her defasında
Özlemin engellemesin beni

Bilir misin be gülüm
Bu kaçınıcı uykusuz geçen gece
Bilir misin be gülüm
Bu kaçınıcı doğan güneş gözümde
Bilir misin
Kaç kere sarılmak istedim bir ipe
Kaç kere uyumak istedim kurşunların gölgesinde

Bilir misin bilir misin
Ulan Allahsız kahpe
Kaç kere yalvardım toprağa
Koynuna alsın beni diye

Ben ki hep firari gezdim gecelerin kıyısında
Kendimden uzak
İntiharların eşiğinde, gülüşlerin tuzağında
Ama hep mutlulukların uzağında
Riyakâr sevdaların yarım ve yüzüstü bırakıldığı
Dostlukların an be an kancıkça yaşandığı
Şu Allahsız, kitapsız diyarda ne acılar yeşerttim
Şenden habersiz koynumda
İmkânsızı beklerken seni bekliyormuşum aslında

(bestelenmiş şarkı sözü)

Mesut Kaplan

Bu Aralar

Gidişinle yordun beni
Seviyordun zalim hani
Acılar altında yorgun bedeni
Bir gün gelecek güldürecektin hani

Bu aralar başım belalı
Bu aralar gönlüm yaralı
Çekmişim kafam dumanlı
Bu aralar sensiz kalalı

Mesut Kaplan

Bundan Sonra

Yaşadım yaşayacağım kadar özgürce
Sen sürdürsen de sürgünümü gönlünce
Unuttuğun bir şeyler var bence
Hayat senden de değerli

Ne bu ehemmiyet
Ne bu elaniet
Gözlerin hançer ölüme sebebiyet
Faili meçhul olmuş her yanım
Bu saatten sonra olmaz teslimiyet

(bestelenmiş şarkı sözü)

Mesut Kaplan

Dayıoğlu

Yalan mı yanlış mı
Bilmiyorum kalmış mı
Unutup eski günleri
Yenisine dalmış mı

Dayıoğlu be, bu sen misin
Bayağı değişmişsin
Hayatın azgın dalgaları yıpratmış seni
Gel şöyle, dertleşelim seninle
Yok yok ayak üstü olmaz
Otur şuraya da
Bir merhem bul bu yaraya

Dayıoğlu be,
Kendimi kandırmışım
Unuturum diye yalan söylemişim
Unutmak diye bir şey yokmuş aslında
Unuturum demek dilin cilvesiymiş

Dayıoğlu be
Kaç yıl oldu onu görmeyeli
Ne daha iki gün mü, yanlışın var herhalde
Ya da kafa buluyorsun benimle

Düşünsene dayıoğlu hiç iki günde
Bu gözlerin nuru söner mi
Bu saçlar ağarır mı
İnsaf be dayıoğlu, insaf
Hiç iki günde bu ruh biçare bedenden bıkar mı

Sen hiç sevmemişsin be dayıoğlu
Anlatamıyorum sana derdimi
Bana bakışlarından belli

Dayıoğlu be
Bir bak dayıoğlun ne hallere düşmüş
Gözlerinin altı kararmış
Sevgisi taze, bedeniye sararmış
Saçları kar gibi tel tel ağarmış

Konuş, bir şeyler söyle
Onsuz ne haldeyim görmüyor musun
Kötüydü, düşküdü, yaramazdı de bir teselli ver
Her şey kabulüm ne dersin de

Dayıoğlu be
Ben o kapıdan çıkarken
Gözleri dolmuş muydu, ağlıyor muydu
Ben mi, ben hiç ağlar mıyım dayıoğlu
Erkekler ağlar mı

Benim gözüme
Dibe vuran anıların çöpü kaçtı

Dayıoğlu be
Hala yukarıdaki gecekondu sokaklarında
Volta atıyor musun
Volta atarken onunla karşılaşıyor musun
Boynu bükük mü yoksa
Allah aşkına söyle beni soruyor mu sana

Bak günahım boynuma
Sorarsa şöyle de ona
Sana aşkı yanlış öğretmişler gülüm
Aşk yemeğin üzerine içilen çaya benzemez
Seni çoktan unutmuş
Gerçek aşkı bulmuş

Çok mutluymuş de
Hatta çoluk çocuğa karışmış
Seni hatırlamıyor bile de

Ama sakın ha
Onu ilk günkü gibi sevdiğimi
Onsuz yıkık, virane
Ve perişan olduğumu söyleme
Söyleme onsuz kuşların uçamadığını
Söyleme çiçeklerin açamadığını
Söyleme ondan sonra gülemediğimi

Bana deli gözüyle bakma
Sen hiç sevdiğini ele gelin ettin mi
En güzel yıllarını onun mutluluğu uğruna verdin mi
Vuslatı bir kenara bırakıp onu uzaktan sevdin mi
Anlamazsın o zaman dertlerimi vurgun yemiş kalbimi
Lavlar saçıyor içimdeki volkan yakıyor bedenimi

Dayıoğlu be beni hor görme
Sadece kalp ağrısı gönül yarası olsa hadi, neyse
Hayat bütün namlularını bana çevirmiş
Hangisine siper alayım sen söyle
Sana söylemiş miydim

Ben bir kamyoncunun çocuğuydum
Aynı zamanda lise mezunuydum
Tek hayalim üniversite yollarında
Ayakkabılarımı eskitmekti
Ne yazık ki
diğer hayallerimin gerçekleşmemesi gibi
Bu da olmadı, başaramadım
Göze geldi mutluluğum

İçimden bir his diyordu ki

Ya babam gibi yollarda ömrümü bitirecektim
Ya da haksızlıklara başkaldırırken
Bir kahpe kurşunla can verecektim
Ama kafama koymuştum bir kere
Şerefimle ölecektim

Mesut Kaplan

Ethem

Tüyerim ürperdi, sabah geledim yanına
Donup kaldım cansız bedenini gördüğüm anda
Gözlerin yarım açık, boynun bükük düşmüş yatağa
Bu benim Ethem'im değil dedim
Değiştirmişler bir başkasıyla
Daha yaşayacağımız ne yıllar vardı oysa
Beyazlar içinde bu mateme sebep ne

Hâlbuki sabah ezanını haber vermişti bana
Gidiyor, koş yetiş demişti oğluna
Bilseydim şaka yapmadığını
Son kez gelip sarılmaz mıydım boynuna
Bilseydim şaka yapmadığını
Öpüp koklamaz mıydım doyasıya

Bu babasının balı kaymağı gülü goncası
Bu babasının içine henüz çekemediği
Kokusuna doyamadığı

Bunu bana kim verdi dediğimde
Allah verdi diye boynuma atılan
Bu kimin canı cananı kimin herşeyi dediğimde
Senin deyip gülüşüyle ömrüme ömür katanım
Bil istedim
Senden sonra yalnızlığımı
Hiçbir kalıba sığdıramadım oğlum
Doluya fazla geldim
Boşa eksik kaldım
Ateşler içinde dondum
Soğuklar içinde yandım
Rüyalara geniş
Uykulara dardım

Hadi oğulcuğum kalk evimize dönelim
Bak herşeye gücü yeter sandığın
Benim babam senin babanı döver dediğin
Aslan baban geldi

Bak annen yumurtalı menemen yapmış
İki tane de kızarmış ekmek alırsın
Yemekten sonra isteresen uçurtma uçurur
İstersen top oynarsın

Hadi kalk yaralı menekşem kınalı kuzum
Beni annenle papaz etme yine
Söz verdim bu kez seni götüreceğim diye
Kafayı yedi kadın sıkı giyinmemişsin
Üşütür diyor senin için buralarda
Bende her defasında ona bişey olmaz
O babasının oğlu diyorum

Bir görsen oğlum bir görsen
O tövbe de
Almim ayağımın altına diyen kadın
Ne hallere düşmüş
Gece yarıları kalkıp oyuncakları toplayıp
Sevdiğin kurabiyeleri yapıp
Yastığını yorganını alıp
Kaçıp kaçıp mezarına geliyor
Babam benim kınalı kuzum
Allah aşkına
Şimdi bir daha olmayacakmısın
Kırlı sakallarımda gezinip
Göğsümde oynamıyacakmısın
Tek başıma ne yapayım ben
O kadar misketi uçurtmayı
Söylesene bacamın tütmeyen dumanı

Hani söz vermişti gözlerin
Ölmeyeceğim diye bakıyordu derinden derine
Ne demek isteğini anlıyordum ben aslında
Sen o yorgun halinle birkaç kelime diyemesen de
Üzülme diyordun ardından, gideceğim gitmesine
Üzülme diyordun ardından, öleceğim ölmesine

Yalnız unutmayın diyordun
Getirin bakkal amcanın leblebi tozundan
Ekmeğin kızarmış ucundan
Yumurthanın o en sarısından
Hayatın payıma düşen yanlarından
Yaşayamadığım çocukluklarımdan
Babamın eşekoğlu eşseklerinden
Annemin popomu yakan sivri terliklerinden
Küçücük ayaklarımla gelemem ben
Ne olursun gitmeyin bu şehirden
Sadece bayramlarda değil
Her gün özlerim sizi ben

Hala aklım almıyor
Şimdi yokmusun bir daha olmayacakmısın
Kim nasıl yıkar soğumuş bedenini
Söylesene
Hiç düşündün mü
Hangi televizyon hangi köşe yazarı
Hangi gazete nasıl yorumlar bu haberi
Söylesene oğlum
Şimdi hangi hükümet hangi barış
Hangi ülke öder bu acı kaybımı
Şimdi kim nasıl söndürebilir yangınımı

Şimdi bu saatten sonra
Kim durdurabilir kim susturabilir
Kim kime eyyallah çektirebilir beni
Söylesene oğlum en çok da sen bilirsin beni
Bu saatten sonra dibe çöker mi çayımın demi

Mesut Kaplan

Ey Aldanışlarımın Başkenti

Bana koca bir hayat borçlusun istanbul
Seninle yaşam mücadelesi verirken kaybettim ben herşeyimi
Az mı sadaka bıraktım kaldırımlarına gülüşlerimi

Sen vedasız sona erişleri bilirmisin
Hani katamadan son birkez sağını soluna
Helallik isteyemeden
Ve emanet etmeden Allaha

Gençliğimi çaldın İstanbul elimden
Hayallerimi, ümitlerimi
Sen yaktın yıktın
Ben kurdum yeniden
Bu kaçınıcı mevsim
Bu kaçınıcı bahar
Benim derdimden büyük
Allah'ım var

Sen ki gençliğimin kapkaççısı
Sen ki intiharlarımın azmettiricisi
Sen ki yalnızlıklarımın faili
Hani ulan kaçak seymelerin
Hani emeğin karşılığını vermelerin

Nereden bakarsan bak bir hiçsin
Herşeye sahip olmak için bu çaban niye
Kime ne verdin ki
Kimden ne istiyorsun
Nesin kimsin lan sen
Herkesin bir derdi hesabı var seninle

Bu nasıl bir hayat
Kiminin ki pamuk ipliği
Kar üstünde kaldırım kenarında
Kiminin ki çelikten halat
Dam altında şömine yanağında

Kaldırımlarında binlerce çocuk
Bir liraya hala tartamadı mı seni
Boyayamadı mı o yüzsüz çehreni milyonlarca masum yüz
Temizleyemedimi maskeni selpak satan eller
Dolmadı mı onca yaşlı evlerin onca yetimhanelerin

Ben eteğinde nefes alma mücadelesi verirken
Sen göbeğinde kulaç kulaç
Kimlere eritiyordun kendini
Kimin çocuğunu taşıyorsun karnında
Gebeliğin kime
Sarsmıyor mu seni bunca ziyan
Bunca infilak bunca intihar bunca acı

Bunca feryat figan bunca sancı

En büyük fail sensin istanbul
Tüm çetelerin orta yolcuların
Vurguncuların soysuzların yardım ve yatakgısı
En büyük umut taciri sensin istanbul
Tüm hayallerimin düşlerimin alnından vuruluşu
Bırak beni bırak
Düşmek istiyorum artık yakandan

Kime kiraladın gençliğimi
Ey aldanışlarımın başkenti
Kafan mı güzel
Otuz yıldır aynı gecenin
Sabahına uyandırıyorsun beni
Milyarca kez yaşanmışlıklarımın tekrarı

Bıktım ulan bıktım
Yirmi liralık triplerinden
Bıktım ulan bıktım
Beş liralık yol kesişlerinden
Bıktım ulan bıktım
Delikanlı görünümlü döneeklerinden

Haberin var mı senin, benim
Göz yaşlarıyla yoğrulmuş inlemelerimden
Bunca acıyı nereye saklıyorsun geceleri
Bu kadar mı düştün bozuldun sen

Her kavgamın ardında
Gasp edilmiş hayalleri olan ben
Her gülüşümün ardında
Yanılgıları yanlışları
Aldanışları olan ben
Her sevgilisinin ardında parasızlıkları
İhanetleri vedasız sona erişleri olan ben

Ciğerlerime nüksettiğin bu illetle ölmeyeceğim
Ağan kim ulan senin
Kundağında hayallerine el konulmuş bebeklerin suçu ne
Suçu ne kaldırımalarında tüketilen aşkların
Suçu ne onca yalanların yanlışların ağların açıkların

Ömür boyu müebbetin değilim senin
Sen saklarken hüznünü bi gece yarısı
Ya katilin olurum
Ya da firar eder çeker giderim senden

(bestelenmiş şiir)

Mesut Kaplan

Gece Kondu Aşkı Bizimkisi

Gönlüm saklandığın yerden çık da
Otur şöyle karşıma
Terk edildiğimin daha yeni vardım farkına
Devirelim kadehleri durmadan ard arda
...ve bağıralım yırtınırcasına
Söyleyin
Umut aramasın artık yaşlı gözlerimde
Yaşamayı çoktan unuttum terk edip gittiğinde
Bir hiçe ipotek ettim ümitlerimi
Seni sevmiyorum dediğinde
Artık hiçbir şey istemiyorum
İkimiz için dahi olsa bile
Ne dubleks bir ev ne de gece mavisini bir BMW
Baharı çoktan geçtim ben
Şimdi kış var bu gönlümde
...ve yüreğime yağmurlar yağıyor alabildiğine
Sakin sakın dokunma üşürsün ellerime
Geçip karşıma bana olmuyor deme
Unut, unutmaya çalış
Ben neyim ki senin için
Yedekte bir sevgili

Hani sevmiyordun sadece acımıştın
Madem öyle, sök at bir kenara
Hiç bekletme yüreğinde
Bana acıyan çok olur
Ben kaldırımların emzirdiği çocuğum
Sen kendini düşün yine
Ben bakarım her türlü başımın çaresine

Unut yaşadığımız mutlu günleri
Başkalarıyla hayal et hep yenilerini
Aldırma, sen ağladığıma
Ve bakma yaşlı gözlerime
Onlar alışkındır ezelden beri sel dökmeye

Fırtına öncesindeki sessizliğe benziyor duygularım
Ara sıra yokluyor kalbimi
Derin bir uğultudur şuursuz beynimin içindeki
Vurduğu yeri koparacakmış gibi

Senden ayrıldıktan sonra
İlk kez aynaya baktım böyle derinden
İnanamadım, karşımdakinin olduğuna ben

Bir sürü hayalleri, umutları olan
Bu hallere düşecek adam mıydım bir sevda yüzünden

Gözlerime bak Allah aşkına
Birinde yaşattığın mutluluğu
Diğerinde çektirdiğin acıları göreceksin
Şimdi söyle çektirdiğin acıların yanında
Yaşattığın mutluluk çok mu bana

Zaten her merhaba diyen
Bir şeyler çaldı benden
Geriye kalan yalnızca bu yorgun beden
Acımanı istemiyorum senden
Hadi çek git adsız fahişe
Bir elveda bile demeden

İstedğin oldu işte, kurtuldun benden
Niye duruyorsun ki şimdi, defol git
Kiminle nereye istersen
Merak etme diyeceğim
Zaten etmezsin sen

Bu yalnız başına yaşanmış bir aşkın
Yarım sayfalık mektubu olsun
Künye gibi ezberle hep boynunda kalsın
Düşünürsün ara sıra vakit buldukça
Kaybettiklerinin yerini doldurur mu kazandıkların

Yakaladığını sandığın mutluluk
Bil ki yanından geçti
Baksan da göremezsin terk edip de gitti bu şehri
Evlendiğin gece yenik düştü
Boğuşamadı hatıralarla
Aradığın o değildi ki bu dönüşsüz yolda
Tüm aradıklarını kaybettin o gerideki sapakta
Dilerim düşüncelerim yanıltır beni
Ne kadar gözyaşlarım hakim olamasam da
Aradıklarını ne o saray yavrusunda bulabilirsin

Ne de hayalimi kuracağın adamda
Tüm beklentilerinin cevabı
Kilitli kapılar ardında kalmış gecekonduda
Geç kaldın be güzelim
Geç kaldın be güzelim
Yık emri çıkartmışlar ona da

Mesut Kaplan

Gönül

Sevmiyorsa sevdiğin gönül
Düşme dedim onun peşine
Bir gecelik aşkların yükünü bilmezsin
Onun senle yoksa senin onla işin ne

Bendim o köşe başında oturup da ağlayan
El açmış yaşlı gözlerle yaradana yalvaran
Başkasıyla önümden geçtiğin var ya o an
Baksaydın gözlerime kaybolurdun inan

Deliler gibi sevmiştim seni
Yokluğun sarmış tüm bedenimi
Hasretlere koyup da gittin beni
Biliyorum yalvarsam da dönmezsin geri

(bestelenmiş şarkı sözü)

Mesut Kaplan

Gülüm

Dedim ya gülüm
Biz ayrı dünyaların insanız
Ben kendime has saf bir Anadolu erkeği
Sense vurdumduymaz İstanbul'un umursamaz güzeli

Senin hoş dediğine ben boş derim
Sen yemekte çatal kaşık bıçak istersin
Ben yemeğime ekmeğimi batırırım
Sen diskolardan çıkmazken
Ben halaydan hoşlanırım

Zengin serserilerin yanındayken
Ben garibim, dışlanırım
Ben böyle şeylere sabredemem
Sabretsem de karlanırım
Sen Allah nedir bilmezken
Ben ona sığınırım

Sen ağlamak nedir bilmezken
Gözyaşlarım yanağımdan nakış nakış süzülür
Biz namusumuz için yaşarız
Helalinden gelmeyi yemeyiz

Sen bu değerleri bilemezsin
...ve yine de bilemezsin ki
Bizim oralarda
Son sözü kurşun söyler

Sen keşkek nedir bilir misin
Salçasız bulgur pilavı yiyebilir misin
Sen tek göz odaya kocaman bir dünya
Gizliye bilir misin

Yok yok güzelim, kandırma kendini
Ben günlerce acılara bölmüşüm ekmeğimi
Gözlerimin içine bakarak
Bir kez daha söyleyebilir misin beni sevdiğini

Yalnız, yalnız unutma

Biri vardı de ezik fakat yürekli
Kaderin her oyununa gelmiş
Hep acı yaşamış
Çok zalim insanlar tanımış

Elin namusunu bile namusu bilirmiş
Dost için can verirmiş
Ölümüne severmiş
Hayat okulunu takdirle geçmiş

Utanma söyle her önüne gelene
De ki vurulmuştum
Ben böyle işe yaramaz birine

Mesut Kaplan

Hani Nerede

Çok oldu hayalini koynuma alıp yatmayalı
Çok oldu el ele tutuşup yollar aşmayalı
Bir bakış neler anlatırdı bize
Çok oldu inan göz göze bakmayalı

Hani nerede yaşadığımız mutlu günler
Hani nerede yağmurun saçlarında çizdiği resimler
Hani nerde beni gökyüzüne yazan eller
Hani nerede, neredeler

Pusuya düşürüldüm aşkın siperinde
Dostlar, canımdan da çok sevdiğim halde
Yaşamak için bir sebep aradım kendime
Bulamadım ne kadar çok istediysem de

Şimdi bombardıman var üstümde
Taarruz altındayım ihanetler içinde
Arkamda mazim ağlarken bana
Geleceğim boynunu bükmüş önümde

Bir gün senin de
Hayata karşı sabrın tükenecek
İşte o zaman
Gözlerinden akan pişmanlığı yanakların kurutacak
Ellerinse silecek
Yaşatmak için beni mazinde
Karıştıracaksın hatıraları sayfa sayfa
Ne yazık ki ömrünün hiç kalanı
Yalnızca hayallerimle yetinecek
Susma haykır yüzüme İçinden geçenleri
Bir daha ne beni bulucaksın söz ne cenazemi
Usluca koparacağım hayattan ellerimi
Sessizliğe boğacağım suskunluğumla alemi
(bestelenmiş şarkı sözü)

Mesut Kaplan

Hayallerimin Katili

Yazık ettin yeni yeni göğeren gençliğe
Leke sürdürdün yaşadığımız onca mutlu günlere
Sen layık değilmişsin
Bunca yıl adına yazdığım şiirlere

Hayat hep olsaydılarla geçermiş
Gerçek emellerine ulaşamayanlar için
Unut artık beni adımları da alma ağzına
Yüreğime değil yüreğine sor neler çektiğimi
Her gece akşamdan sabaha
Hangi düşünceler arasında gidip geldiğimi
Sigarayı sigarayla tutuşturup
Kahredip dikenli gözlerine
Kadehleri nasıl da ardı ardına devirdiğimi
Sor, sor ki anlatsınlar

Ben oturmuş
Doğacak çocuklarımıza isim düşünürken
Erkeğinkine Umut, kız olana da Miray derken
Senden sadece iki tatlı söz beklerken
Kalkmış bana maval okuyorsun
Ayrılıktan masa arkadaşımızmış gibi bahsediyorsun
Ben ablan olayım, sen de kardeşim ol diyorsun
Lan yürü git allah belanı versin
Ablalığını istemiyorum
Kardeşliğim de sende kalsın

Unuttuysan yaşadığımız mutlu günleri
Yorulan umutları, çekilen dertleri
Okuma bundan sonra adına yazdığım şiirleri
Gözyaşı bulursun
Dinledikçe maziye dalar hıçkırıklara boğulursun
Ha, sanma ki iflah olursun
Sevincime kan doğradın ya mutluluğu zor bulursun

Ama doğru söyle be güzelim
Sevmiştim dimi seni
Başkaları gibi sevemesem de sevmiştim
Başkaları gibi dolduramadıysam da gökyüzünü yıldızlarla
Güneşi ayaklarının altına sermiştim

Onu bunu bilmem, kim ne derse desin
Daha fazla dayanamam bu derde
Bir gün ansızın
Öylece yığılıp kalacağım olduğum yere
Öldüğümde bile
Hep senin için saklamış olduğum
Tebessümü göreceksin yüzümde

Dokunman yeter
Yanaklarımdan aşağı süzülen sensizliğin
Gözyaşlarını bulacaksın gözümde

İşte o zaman ne kadar ağlayıp sızlasan da önümde
Ne kadar haykırıp seni sevmediğim yalandı desen de
Başımı kaldırıp son bir kez bakamayacağım yüzüne
Bakmayı ne kadar çok istesem de

Kim bilir son nefesimi vereceğim belki de
Kalkamayacağım bir daha
Başımı yaşlamak için oturduğum duvarın dibinde
Sevmediğim sigara izmaritleri kurumuş olacak ellerimde
İçki şişeleri bile daha fazla dayanamamış yokluğuma
Devrilmiş önümde
Soğğun sessiz burukluğu var artık benimde
Ne kadar kar varsa gökyüzünde
Saçlarıma yağmış bir gecede
Yani, ihtiyarlığımı göreceksin gençliğimde
Artık cevap veremeyeceğim eskisi gibi sorduğun suallere
Dalıpta gidemeyeceğim mutlu hayallere
Yalnız unutulmaya yüz tutmasın hatıralar
Mutluluğumuzun resmini çizsinler düştüğüm yere

Mesut Kaplan

Hükümsüz Hislerim

Ben sonbaharda ağaçlar yaprak dökerken doğmuş
Kışın o en soğuk şartlarında büyümüş
Ve daha ilkbaharı görmeden ölmüşüm
Mutluluğu kaçıp giden bir kervan sanarken
Hep koparmak istemişimdir dizginlerini yüreğimin

Yalnızlığa oynuyorum yine bu akşam
Zaten bitmek üzere rakım ve cigaram
Oysa ben hep
Hasret akşamlarının
Özlem şafağında sevmiştim seni

Şimdi anlıyorum ki
Sevgiler sahteymiş, mutluluklar yalan
Yalanmış lan ne varsa
Genliğimden arta kalan

Hüzün bulutları çöktü yine bu akşam
Kararttı dünyamı
Bilmiyorum bu hayallerimin üstüne yağan kaçınıcı kar
Bu kaçınıcı veda sarılmadan bir umuda

Yoksulluk bir taht gibi sanki
Babadan oğula geçmekte
Izdırpla dolu gençliğimi yitirdim ben
Mutluluklar içinde
Limansız bir gemi gibi
Nasıl da dolaşmış yüreğim elden ele
...ve biliyor musun
Radyodaki şarkılar hiç değişmemiş
Hep seni hep beni hep bizi anlatıyor
Yüreğimdeki yaralar bıraktığın gibi
Hep sana hep bana hep bize kanıyor
Bilmiyorum mutluluk hangi pazarda, ne ile satılıyor

Yıllarca bir sığıntı gibi
Dolaşıp durdum gönüllerde
Ne ben bulabildim sebebini
Ne de sordum kimselere
Öğrendiğim tek bir şey var
Şu yaşam denen adi celsede
Dişlerin kanasa da tükürmeyeceksin yere

Ben de isterdim buzu teninde söndürmeyi
Ben de isterdim
Hasreti varlığımla yok etmeyi
Ben de bilirdim
Menteşeleri koparırcasına kapıları çarpıp gitmeyi

Yok yook
Bugünden uzak, yarından yakın ne varsa

Alsın alacağını durmasın bir dakika
Ben ki nice aşkları emanet bırakmışım ümitsiz yarınlara
Ben ki nice dostlukları hibe etmişim bir adi yalana
Ben ki farkında olmadan yıllarca
Ne yılanlar beslemişim koynumda
Şimdi ise narkoz yemiş hayvan gibiyim
Duramıyorum ayakta
Kayboldum umutlarımın çıkmaz sokaklarında
Ve döktüm kafamdan düşüncelerimi
Bir bir geleceğe dair ne varsa

Offf offff off
Damla damla yağıyor üstüme
Kahpelik bu kentte
Ve sessizlik haykırıyor yanı başımda
Bir yavru kedinin miyavlaması bile
Yırtıyorken karanlığı inceden inceye
Sen sevme sevdiğime de inan ma

(bestelenmiş şiir)

Mesut Kaplan

İnziva

Oda kiraladım evimin içinde
Şahsıma darıldım, çıkmadım gün yüzüne
Kendimi muhakeme ediyorum
Çekildim inzivaya
Ne temiz çarşaf ne güler yüz ne de sıcak çorba
Unutturmaz seni bana

Yalvarmıştım Allah'ım sana kaç kere
Geceleri kıldığım namazlarda hani demiştim
Leyla'yı Mecnun'a, Kerem'i Aslı'ya Şirin'i Ferhat'a
Yar etmedin bari onu yar et bana
Acı gerçeği müjde diyerek vurdu yüzüme
Ne zaman ki ezan sesi gelir kulağıma
Gözlerim dolar
Ağlayarak yalvardığım geceler gelir aklıma

Şunu öğrenmek istiyorum
Yok benim gözüm kimsenin mutluluğunda
Kusura bakmayın biraz merakım var da
O şanslı adam ne yaptı da
Onun sevgisini hak edecek
Şiirlermi yazdı adına sayfalarca
Yerimde olsaydı
Kıyıp da bekler miydi gençliğine yıllarca
Ben onun yerinde değilim ama
Beklerdim seni ömrüm boyunca

Şansımızı deniyorduk seninle her hafta
Üç sen yazıyordun, üç de ben sayısalda
Kader ne bana güldü ne de sana
Hayatın yanlığına alıştım ama
Seninkine asla

Hayat bizim gibilerine çok şey öğretti
Ama yalandan gülmeyi öğretmedi
Severek ölmeyi öğretti belki
Unutup dirilmeyi öğretmedi
Hiç tutmazken hayat elimizden
Koşarken düşmeyi öğretti

Hani 'sen sevmiyor, sevdiğini sanıyorsun' diyordun ya
Evet, ben hiç sevmemişim aslında
Gönül eğlendirdiğim için böyle düşmüş
Böyle yıkılmış, böyle yanmışım

Gelen vurur, ardına bakmadan gider
Seviyorsa sevilen neden hep terk eder
Bana yarınlardan bahsetme
Doğacak olan gün, dünden de beter

Söylüyorum vicdansız, iyi dinle
Beni bırakıp gittin ya
Hiç ama hiç hızını kesme
Durmadan aşk defterine yenileri ekle
Eğer benim için konuşman gerekirse
Uğraşıp kendini yorma
İki bin ikinin en büyük aşkıydı de

Sana gelince gönlüm, üzülme
Alışmalıydın artık bilmelisin
Burda da işin bitti, haydi durma gitmelisin
Gerçek sevenin sonudur kullanılıp itilmek
Boş ver be aldırma, doğruların kaderidir terk edilmek

Mesut Kaplan

İstanbul

Hey gidi
Dünyaya dar gelen İstanbul
Bana ar geliyorsun
Yaşattığın her saniyenle
Utanç veriyorsun

Hey gidi İstanbul
Bu kadar gururlanma
Eşin yok diye dünyada
Söyle, bugüne dek
Ne verdin bana
Bir acı kader
ve çekilmez çileden başka

Merhem mi oldun
Kapanmayan yaralarım
Tel mi oldun yüreğimdeki sazıma
Nimet mi verdin fukara soframa
İlaç mı oldun dertli başıma
Kulak mı astın haykırışıma

Ortak mı oldun acı feryadıma
Neye yarar
Anadolu'ya olmuşsun yuva
Neye yarar kâfiri barındırmamışsan yolunda
Neye yarar
Bana yar olmadıktan sonra
Yoksa yetimiz diye mi
Hiç inmedi eller
Bugüne dek
Hep sırtımdan vurdu sevenler,
Bırakıp da gitti terk etmem diyenler

Söyleyin şimdi ağlamak ayıp mıdır bana
İsyan etmek günah mıdır bana
Söyleyin, susmayın
Allah aşkına

O günler ana
Dün gibi hiç çıkmıyor
Hep aklımda bir film şeridi gibi
Sanki hayalimde
İstanbul'un kırık dökük
Bir gecekondusunda oturduğumuz zamanlar
Soğuktan tir tir titrediğimiz anlar
Benim sana yastık, seninse bana
Yorgan olduğun akşamlar

Gençliğimi çaldın İstanbul elimden
Korkuttun beni sır vermediğim sevgimden
Yarınları mı beter ettin bugünden
Söyle nedir istediğin benden

Hain İstanbul, zalim İstanbul
Kahpe İstanbul

Beni cahil sanma
Ben Anadolu insanıyım
Ruhumda temizlik, saflık var yalnızca
Ben var ya, ben üç kuruş için
Şerefimi aldirtmam ayaklar altına
Ben var ya ben, menfaat uğruna
Oynatmam gururumla
Ben var ya ben bir avuç askerle
Bizans topraklarında
Gövde gösterisi yapan beylerin, ağaların
Paşaların torunuyum
Ben sana boyun eğmem İstanbul
Var en git kendi yoluna

Mesut Kaplan

Kaç Kişiyi Sevdiyse Bu Gönlüm

Bugünümün, yarınımın
Sahibi değilim şu anımın
Her şeyi unuttum ama
Geçmiyor acısı sol yanımdan

Ne benimle yapabilirsin
Bundan sonra
Ne de bensiz
Ben de ölürüm belki
Yaşayamam ki sensiz

Kaç kişiyi sevdiyse bu gönlüm
Ya nefes dediniz ya ömrüm
Gözün aydın sevgilim
Artık ne bugünümsün ne dünüm

Ya sever gibi yaptınız
Ya sevmediğiniz
Hep özler gibi yaptınız
Hiç gelmediniz
Kaç kere öldüm uğrunuza
Kördünüz, hiç görmediniz

Şiir;

Yalnızlığımın sebebisin
Anlatılmaz birisin
Soranlara tek cevabım
En güzel hikâyemsin

(bestelenmiş şarkı sözü)

Mesut Kaplan

Kaybolon Gençlik

Kaybolan gençlik döner mi geriye
Hiç inanır mı ölümüne dahi sevene
Elbet bir çift sözüm var
Acımadan vurup gitmeyi bilene

Oysa sana defalarca, milyon kez söylemiştim
Demiştim ki
Sonradan ağlatacaksan ne olur güldürme
Vurup da yaşatacaksan bırak beni öldürme
Arkamı döndüğümde yok olacaksan
Kendini sevdirme
Günün birinde yol alacaksan şimdi git bekleme
Hiçbir şey demem, nazıma zülümle cevap verene
Hiçbir şey demem ben ağlarken gülüp eğlenene

Hangi işkencelere maruz kaldım bir bilsen
Gönül mahseninde sırf seviyorum mecburum diye
Şimdi yürüyorum ellerim cebinde
Her şeyden yoksun, sessiz bir şekilde
Hani var ya istemeden gittiğim düğün davetinde
Sevdiğimi, ümitlerimi, mutluluğumu, gelecek günlerimi Sahip olduğum her şeyi bırakıp
da geldim anne
Yalnız değilsin diyen çaresizliğimi aldım kendime
Uğraşıp didindim yıllarca
Hayat beni yenememişti ilk defa
Yakaladım diyordum mutluluğu sonunda
Geç kalmışım be anne
Bir bilsen ne ateşler yanar söner içimde
Şimdi yürüyorum ellerim cebimde
Bilmiyorum, ne olur senin duan da olmasa üstümde
Şimdi ölüme gidiyorum anne
Çıkarmışım ellerimi cebimden
Bir şarkı sözü var dilimde
Aşk laftan anlamaz ki mutlu ol yeter diye
Toplu halde çekilmiş bir fotoğraf ile
Mf yazılı bir kumaş parçası kaldı geride

Ne yapmayı mı düşünüyorum
Anlık ölüm istiyorum
Ne dostlarım dursun başımda
Ne düşmanlarım gülsün karşımda
Anlık ölüm istiyorum
Ne dөşegim ağlasın bana
Ne de af dileyenler gelsin yanıma

Mesut Kaplan

Madenci

Üç gün konuştular madenci
Sonra unuttular
Sen öldüğünle kaldın
Çocukların özleminle
Yakınlarına sabır dileyip rahmete sığdırdılar
Ömrüne vurduğun her kazmayı...

Mesut Kaplan

Meçhul

Safirden sanki açar gönül soframda gülüşlerin
Ellerinde asılı kalmasın bırak firari düşlerim
Çiğ mi düşürdün gözlerinden yanaklarına
İmzanı attığın bir matem sanki susuşların
Lüzümsüz gelsede bil istedim
Yavaşlıyor kalp atışlarım

Sen bir meçhuldun belki benim için
Koklayıp da yaşayamadığım
Engin düşüncelerimin ardına hapsedip de haykıramadığım
Çaresiz ruhumun derinliklerinde bildiğim
Ama hep saklı bıraktığım
İsmi melekler mi verdi adına bağıırıp da duyuramadığım
Lisanı varlığın şerefi cihandı sanki âleme
İhanetlerden uzak aşkın tarifi olmaz diyen şaire inatla
Özümsün özümü yüreğinde yitirdiğim

Mesut Kaplan

Meğerse Aşk

Say ki bu yollardan akıp giden bir fidanım
Ağlarken bir yanım, güler mi diğer yanım
Ben bu hayatımda ne kalleşleri ağırladım, uğurladım
Sen beni daha tanımamışsın sevdalım
Ağlarken bir yanım, güler mi diğer yanım

Bıktım, bıktım artık senden dünya
Beni bu sahte gülüşlerin, yalancı öpüşlerinle mi kandırdın
Keşke bir çocuk olup geberip gitseydim annemin kucağında
Bilemezdim bu gece yarıları
Beni uykusuz bırakan allahsız sancıları
Keşke bir çocuk olup geberip gitseydim annemin kucağında
O zaman her merhaba diyen bir şeyler çalamazdı benden

Neye bel bağladıysam gümllettin
Her dostluğumda bir menfaat
Her sevgimde bir ihanet
Yaşantım zaten kehanet
Beni bir umuda mahkûm, bin sahte gülüşe mecbur ettin

Hani nerde mavi gökyüzün
pembe panjurlu evlerin
Patiska yolların
Her şeyin sahte be İstanbul
Takvimlerin değişse ne yazar
Can çekişiyor bedenimde ayrılıklar

Şimdiye kadar
Hep adam gibi adam olmaya çalıştım
Ne yağmurlarda ıslandım
Aç gezdim açıkta kaldım
Parklarda kaldırımlarda yattım
Ama çalmadım çırpmadım
Sırf ardımdan onun bunun çocuğu demesinler diye
Artık hayatla değil bana sunduklarıyla ilgileniyorum

Keşke senin kıymetini
Daha önceleri anlayabilseydim anne
Sahi benim için onca şeye neden katlandı ki
Ne menfaatin vardı
Aynı sofrada bir ekmeği bölüşmekten başka

Herkes paranın iti köpeği olmuş be anne
Biz haftanın beş günü
Salçalı ekmeğe yerken de mutluyduk

Eskiden sorsalar anne kimdir nedir diye
Doğuran bakan yediren içiren derdim
Kusura bakma

Daha yeni öğrendim

Meğerse anne
Çocuklarının severek yediği beğenerek giydiği
Hiçbir şeye tamah etmeyenmiş
Sahi çok mu seviyordun
Başındaki oyalı yazmayı
Fistan eteği
Hiç çıkarmadığın o pardüseyi

Bırak anneciğim bırak
Kimse bilmesin yaşadıklarımızı
Hiç kimse bilmesin
Hangi ayrılığa
Kaç tel döküp ağarttığımızı

Anne bak ben evlendim
Çok mutsuzum
Yolunda gitmeyen o kadar çok şey var ki
O kahrolası vicdanımı susturamıyorum
Başımı gece yarıları yastığa koyduğumda
Oğuşum yanıma gelip
Kokusuyla beni uyuttuğunda
Acaba diyorum acaba
Annemde kokumu özlemişmidir
Özlemişmidir benim kokumu içine çekerek uyumayı
Özlemişmidir gülüşlerimle ömrüne ömür katmayı
Gelsem uzansam yanına
Sarsan sarmalasan yine

Herkes birbirine
hasret gidiyor be anne
Baksana
Mutlu ölen yok ki keşkeleriyle

Her gün pipisini yediğin
Şeker postum dediğin
Banyo günü deyip
Evde kalan son kırıntıyla sobayı tutuşturup
Leğende yıkadığın
Altıma battaniye üstüme iki kat yorgan döşediğin
Oyyyy belasına bile kurban olduğum
Sen yüreğinin arasına günaydın sürüp
Okula yollarken beni fırtınalı sabahlarda
Camın ardından bana bakarak ağladığını biliyordum
Bende yırtık parkamın cebinden girip
İliklerime kadar işleyen yağmurun
Çocuklarını büyütürdüm koynumda
Ama sana söylemezdim üzülmeysin diye

O ne yokluk du be anne
Halka hizmet hakka hizmettir diyen
Onca zengin onca siyasetçi
onca din adamı yataklarında
Nasıl uyumuş bunca sene

Sen bana yenilsen de yanılsan da
Doğru söyle kazanırsın diyordun
Şimdi hep yenildiğim yerden vurup
Yanıldığım yerden yargılıyorlar beni anne
Hangi sevdaya uzatdıysam yüreğimi üşüdü

Ne yağ sattım şimdiye kadar ne de bal
Ne saklandım ne sobelendim
Ben hep birdim
Hiç birdiribir olmadım anne
Bir bebekliğim var bir de gençliğim
Çocukluğum hala kayıp bir konfeksiyon atölyesinde

Ama bak iyi gömlek dikerim
Bağlama çalar şiir yazarım
Mesela gülmek hiç bir resimde yakışmaz bana
Misal mutluluğumun azami süresi en fazla beş dakika
Bu yüzden kaşlarım çatılmaya
Gözlerim ağlamaya alışkın
Gidenlerin ardından

Benim ne şımartanım ne şımarıklığım oldu
Çocukken benim tek şımarıklığım
Şokak da oturup oyun oynayan çocukları seyrederken
Annemin baban geldi hadi eve gel dediğinde
Ne e olur biraz daha belki beni de oynatırlar demem di
Çünkü bizim sokağın kapanış saati
Babaların eve dönüşüydü

Gök yüzü suratını asmış
Sığmıyor artık geceye düşlerim
Oyun parkında kaybettiğim çocukluğumu arıyorum
Kim çaldı yorganını gençliğimin
Büyüyünce ne olucaksın sorusuna

Hep mutlu olacağım derdim
Meğerse boyumdan büyük hayallere kalkışmışım
Ulaşılabilmesi en zor şeymiş mutlu olmak

Uğruna ölünecek bir tek kadın tanıdım
Uğruna köpekler gibi,
itler gibi karşılıksız ölünecek
bir tek kadın tanıdım

ve o kadını mutlu etmek için
Bu kirli, bu hoyrat, bu zorba ellerimle
onun o ipek saçlarına dokunup
Mahsun yüzünü okşayıp
Anneciğim ben geldim demek yetiyordu

İşte şimdi söylüyorum, anneciğim ben geldim
Sana geldim, çok uzaklardan geldim
Ne olursun itme
Bas bağrına, canım de ciğerim de
Bak, ağzını burnunu yediğin geldi
Tosunum dediğin geldi
Allah belanı versin diyordun ya, bak işte verdi

Sen haklıymışsın anne
Sen sen sen sen
O ilkokul cehaletliğinle
Tezek kokan ellerinle
Her zaman olduğu gibi yine sen haklıymışsın
Benim gözüm kör olduğu gibi
Kulağımda sağırmış

Şairin de dediği gibi
Meğerse aşk;
Bir heyecan uğruna
Bir ömrü mahvetmek değil
Bir ömür uğruna
O heyecanı zaptetmekmiş

Sen haklıymışsın anne

Meğerse aşk;
Her iki tarafı mağdur eden
Yürekte izinsiz gösteri yapan
Mutluluk karşıtı bir eylemiş

Sen haklıymışsın be anne,
Aşkın kürtaji yokmuş
Bakamıyacagın aşka gebe kalmayacakmışsın

(bestelenmiş şiir)

Mesut Kaplan

Ne Sen Bana Sağırsın Ne Ben Sana K r

Çekip gittiğın günden beri
Hep yağmur yağdı bu şehre
Yarla karışık

 z lmene gerek yok be güzelim
Tek sen değılsin ki yıkıp da giden
Biliyor musun ne maziler taşır bu beden
Ve ne kapanmayan yaralar var kalan eskiden

Ne diyeyim ki sana
Bela okusam ne fayda
Sen zaten her duaya hakaretsin
İki yakan bir araya gelmesin desem ne olacak
Sen zaten dekolteye hasreetsin

Onca acılara,
İmk nsizliklara, yokluklara rağmen
Çocukluğum daha güzelmiş
Şimdi anlıyorum
Çeşmeye ağızımı dayayıp su içmek
Gazlı lambanın altında
Sabahlayıp kendimden geçmek
Kutu kola kutusunu ezip top oynamak
Yağ tenekesinden kamyon kasası
Ayakkabı topuğundan teker yapmak

Şimdi,
Bunların hepsi geride kaldı
Kulağımda 'uyan artık işe geç kalacaksın'
Diyen ses bile yabancı

Mesut Kaplan

Oğul

Oğul yaramı sarmaya mı geldin
Oğul duamı almaya mı geldin
Oğul yanımda kalmaya mı geldin
Ŗimdiye kadar nerelerdeydin

Gezerdik seninle el ele kol kola
Ağlardın, Ŗunu da al derdin baba
Dağ gibi çığ gibi oldu anılarda
Altında mı kaldın oğul

Gün olur ağlardık, gün olur gülerdik
Birbirimizi biz ne de çok severdik
Ölümden gayrı ayrılamayız derdik
Ne oldu Ŗimdi, öldük mü oğul
Dostu düşmanı gördük mü oğul
Sen bana, ben sana kaldık mı oğul

(Bestelenmiş Ŗarkı sözü)

Mesut Kaplan

Satarsın Ulan Satarsın

Bunca yıllık hayatımı iki kelimeye sığdırabiliyorsam
Her şeye rağmen yaşıyorum, ölmedim diyebiliyorsam
Beni sevmeyenleri yürekten sevebiliyorsam
...ve kadere ve o kadere
Boyun eğmeyip direnebiliyorsam
İsyanım Allah'a değil
Tüm Allah'sızlara

Ve bu sözüm
Türkiye'nin değil dünyanın
En mert, en delikanlı, en şerefli
En hasiyetli, en onurlu, en yürekli
Adamına gelsin

Satarsın ulan, satarsın
Satmam deme, sen de satarsın
Hele ağzın bala bir bulaşsın
Hele çamurdan bir çık
Önce o dağları unutursun
Sonra ölümsüz sevdaları

Satarsın ulan, satarsın
Cefakâr ananı, vefakâr babanı
Yolunu gözleyen sevdiceğini

Satarsın ulan, satarsın
Satmam deme, sen de satarsın
Hele cebin para, gözün yaşam
Ömrün lüks görsün

Satarsın ulan, satarsın
Genç kızın hayallerini
Delikanlının umutlarını
Yeni yeni yeşeren filizi
Bana maval anlatma
Sen öksüzlerin sırtına basa basa büyümüştün

Satarsın ulan, satarsın
Satmam deme, sen de satarsın
Bir annenin gözyaşını
Bir babanın ellerindeki nasırı

Hasta adamın, ihtiyar kadının
El emeğini, göz nurunu
Satarsın ulan, satarsın
Satmam deme sende satarsın

Mesut Kaplan

Sende Mutlu Olma Ellerde

Hiç merhamet kalmamış yârim sende
Düşürdün gönlümü bu sefil derde
Çok zalimsın yârim vicdansız hem de
Sen de mutlu olma bensiz ellerde

Asla unutamam malum sözlerin
Harlanmaz içimde sönmüş közlerin
Ağırdır bağrımda sahte özlerin
Sen de mutlu olma bensiz ellerde

Ömrüme seçtirdin dertli hazanı
Öldürdün işte deva yazanı
Gönderdin derin mezar kazanı
Sen de mutlu olma bensiz ellerde

Duyanlar duysa ne duymasa ne
Geleni yerime koyamasa ne
Gözlerin sevdaya doymasa ne
Sende mutlu ölme bensiz ellerde

(bestelenmiş şarkı sözü)

Mesut Kaplan

Sönen Benim Hayatım

Gözlerime kuyu vurdurdum
Su yerine kan damlıyor diye
Gönlüme ise kelepçe
Vurdumduymazın birine kul oldu diye
Ömrüme de verdim ceza
Hep umulmadık yerden beklemiş vefa

Evimizin planını bile çizmiştim
Kafama göre dayayıp dizmiştim
Üç oda, bir salon demiştim
Mutfak o biçim, tuvalet banyo ayrı
Kimse ayıramaz diyordum Allahtan gayrı

Karşılaşırsak seninle günün birinde
İçim cız eder, be sesimi sana duyuramazsam eğer
Hatırlarmısın Sorardım sana
Beni seviyor musun diye
Seviyorum derdin
Ne kadar derdim
Gökteki yıldızlar kadar derdin
Ya sen deyince bana
Ben de yıldızların tutunduğu gökyüzü kadar derdim
Şimdi başımı kaldırıp bakıyorum semaya
Gökyüzü yerinde duruyor ya ne olmuş yıldızlara

Hiç unutmuyorum
Yıl iki bin iki, yirmi dokuz haziran cumartesi
Yârin üç günlükmüş hevesi
Darmadağın olmuş gönül hanesi
Dursun lan şu hayat talanı nedir bu, neyin nesi
Dağdeviren aşkımız bir tepeye mi yenildi

Hani aşkım aşkım diyordun
Hani canından çok seviyordun
Hani kafa dengiydik
Kenar semtlerin birinde bir ev tutacaktık
İyi kötü ne varsa paylaşacaktık

Bir adam vardı uzaktan tanıdık
Gençliğimi kumar masalarında bıraktı
Geleceğimi pavyonlarda dağıttı
'Ne yaptım' ağzından çıkan tek yanıtı
İşte o adam, istemesem de babamdı
Şimdi söylesene ondan ne farkın kaldı

Ama doğru, hak veriyorum
Ayrılığa söz kesmişim
Yalnızlığaysa nikâh kıymışım
Bu benim ne ilk sevişim ne ilk aldanışım ne ilk yanışım
Ne de ilk yalnız kalışım
Ben böyle şeylere alışkınım, tasalanma sen

Çetrefilli bakışlarımın katili, kır beni üzülme
Kır ki yeni tohumlar filizlensin yüreğinde
Kır ki aşkımızın meyvesi büyüsün gönlünde
Kır ki bensizliğin acı şarabını içesin her kadehinde
Kır ki rahata ersin bedenin
Kır ki cevapsız kalmasın ayrılış nedenin

Geçenlerde bir haber duydum inanmak istemedim
Beynimden vurulmuşa döndüm
Sözde bulmuşsun zengin birini
Hem onu unutmuşsun hem beni
Para imiş sadece senin için sevgi
Peşkeş çekmişsin bugüne dünü
İnanmadım ama eğer doğruysa helal olsun o adama
Demek ki duyguları, hatıraları çarpan kalpleri almış para Birkaç yıl acı çekip sırt sırta
Mutluluğa kavuşmak zor mu geldi sana

Şimdi soruyorum, bu kadar duyguyu
Hangi kapının arkasına sakladın
Bırakıp da gidecektin neden kalbimi yokladın

Yıllar yılları devirmişti
Aradan çok sular akıp geçmişti
Omuzuma dokundu mutluluğun biri
İlk defa bir ağırlık bu kadar hafifti
Bir ses geldi arkamdan beyfendi diye
Arkama dönüp usulca bana mı diyorsun dedim bayan
Hala eskisi kadar güzeldi
Sözleri sanki benim içindi, özeldi
Baktı, baktı bana seviyor demek ki
Tanıdık gelmişti bu sima besbelli
Hatırlatmıştı anılarla birlikte yaşanan birçok şeyi

Düşünüyorum da sen ne biçim yarmışsın
Gençliğimi göstere göstere çalmışsın
En delikanlı çağlarımı ateşe verip yakmışsın
O değil de beni nasıl acımadan iki tatlı söze satmışsın

Neyse üzülmiyorum kim yarattıysa bu cisim ve canı
Zamanı gelince görür
Hesabı düşünmek bile istemiyorum o anı

Kimsenin kimseye kalmayacak ahı

Mesut Kaplan

Vefasız

Vefasız, gittiğin o günden beri
Darıldım, çıkmadım gün yüzüne
Unutamam yar inan ki seni
Vurulmuştum senin bir tek sözüne

Vefasız, sen beni güler mi sandın
Vefasız, ardından sever mi sandın
Vefasız, vazgeçip gider mi sandın
Vefasız, sana ben nasıl inandım

Yaralı yüreğim bin bir yerinden
Kanıyor durmadan yar en derinden
Seninle kaçmaz iken bile ölümden
Ne olur bırakma tut ellerimden

Nasıl da gittin vicdansız
Gözlerimden akan kanlı yaşı göre göre
Nasıl da gittin insafsız
Seni canımdan da çok sevdiğimi bile

Eğer ki sana bir mutlu gün yaşattıysam
Bırak inadı o günün anısına
Sevdiklerinin hatırına
Dön gel allah aşkına
Dön gel ki gülsün gözlerim
Dön gel ki bir zamanlar senin de
Bana dediğin gibi yıkılsın yıkıldı diyenler
Dön gel, dön gel

Döndüğün gün var ya
Döndüğün gün
Yükselişimin engellenemez çıkışı olacak
Döndüğün gün var ya
Döndüğün gün
Yerden Rabbe kadar uzanan
Sevda tohumlarım karşılık bulacak
Döndüğün gün var ya
O gün
Mutluluğumu çekemeyenler hasetinden çatlayacak

Ya gelmesen ille de ayrılık dersen
Ayrıldığıın gün mutluluk bir kuş olur
Elimden uçup giden
Beter olurum terk edilmiş viraneden
Dikeni olmayan gülden
Sevgiye el açan fakirden
Gururlu çocuğum ben, bakma sen
Ağlamakla yetinmem
Alır biletimi giderim meçhulden
Sen de defol git kiminle nereye istersen
Mutlak bir hatıra bulursun benden
İşte ozaman
İki damla yaş döker misin cenazem için sahteden
O hayranı olduğum deniz mavisî gözlerden

Ama kimin umrunda
Sönen benim hayatım
...ve sen beni hiç sevmedin ki

Offf offf off ulan off
Hani verilen sözler
Hani edilen yeminler
Hani nerede
Benim mutluluğum için
Kendini feda edenler

Söyle yalan mıydı
Uç kuruşa hayatın anasını satın aldığımız
Söyle yalan mıydı
Bir yudum mutluluk için
Göğüs göğüse çarpıştığımız
Söyle yalan mıydı
Yıldızların sevdası
Söyle yalan mıydı
Aşkımızın rüyası
Söyle ulan bir hiç için miydi
Ölesiye yaşama kavgası

Geç oldu ama öğrendim sonunda
En güzel sevgili sensizlikmiş
En güzel muhabbet küskünlükmüş
...ve en güzel kader yalnızlıkmiş aslında

(bestelenmiş şarkı sözü)

Mesut Kaplan

Yağmur

Yağmurlu bir günde doğmuşsun
Adının yağmur oluşundan belli
Ama benim adım toprak değil
Sağanaklarını kesip sen kokamam
Betonlaşmış bir hikayem var benim
Bir kabus gibi çökmem hayatının orta yerine
Keşke bir otobüs yolculuğunun dışına
Taşırıp keh keh gülüşlerimizi bakabilseydik
Adem Havva misali tek ve hür gökyüzüne
Tüm neyselerden ve keşkelerden uzak

Şimdi hikayemizin en güzel yerinde
Çekip gidersen her şey yarım kalır
Yarım kalır gözde gülüş
Yürekte sevda tende can
Bilmiyorum kaç hayat daha kuşanır ömrüm ama

Olmaz dedin ya bir kere
Korkma sormam sorgulamam neden niçin diye
Sana hep inanmışımdır bilirsin
Vardır bir bildiğin

Yalnız
Sana tavsiyem
uzun giyin üşütme
Ve vakitli vakitsiz
yağma hiç bir gönüle

Mesut Kaplan

Yalnızlığım Olur Tesellim

Aynı kadehlerin sarhoşları olmadık mı seninle
Hani seviyordun beni, ayrılmazdın ölsen de
Bir akşamüstü çekip gitmişsin habersiz ve sessizce
Bir not bırakmışsın, demişsin ki üzülme

Kimseye kalmadı güvenim benim
İstemem huzurunu, mutluluğunu senin
Giderken hatıranı götür yanında
Yalnızlığım olur benim tesellim

Söyle vicdansız, söyle
Terk edip gittin, boynumu büktün ne diye
Mutluluğum az mı geldi, sevgim yetmez miydi
Bir ömür bize

Buldun mu benimkinden parlak gözleri
Tuttun mu benimkinden sıcak elleri
Söyle kurdun mu
Bir ömür o dediklerini
Söyle ne olursun, söyle

(bestelenmiş şarkı sözü)

Mesut Kaplan